

gjørelse, som nu i Lovform ikke billiges. — Med Hensyn til Forstærkningen vil jeg gjøre opmærksom paa, at vi ikke fra vor Side have troet at burde fravige Demicilbestemmelserne, den Fordring, at Befalingsmændene af Forstærkningen skulle være bosatte indenfor Distriktet. Der er vistnok adskillige Grunde, der kunde tale for at fravige disse Bestemmelser, idet det vilde lette Afgangen til at faae disse Poster i Forstærkningen besatte, men man har troet at kunne opnaa det Samme ad en noget anden Vej, som § 14 angiver, idet der gives Afgang ogsaa for Stabsfregenter af Linien til at træde over i Forstærkningen som Lieutenanter. — Til § 15 vil jeg tage et Forbehold, idet jeg vil gjøre opmærksom paa, at Bestemmelsen om Drlovspenge er udgaaet af samtlige de forelagte Hærslovsforslag. Den staar fremdeles imidlertid i den bestaaende Hærslov, og der kunde være Tvivl om, hvorvidt, dersom de tidligere Hærslovsforslag vare vedtagne, denne Bestemmelse fremdeles var i Kraft eller ei. Af de os forelagte Budgetter fremgaar det, at man ikke har regnet Drlovspengene med, og at man altsaa antog, at Drlovspengene vilde bortfalde ved disse Loves Ikrafttræden. Det forekommer imidlertid Forslagsstillerne, at, hvis det er Meningen, vil det være fornødent at tilføje en udtrykkelig Bestemmelse om, at Drlovspengene for værnepligtige Befalingsmænd herefter bortfalde. Om dette vil være rigtig, er jo et Spørgsmaal for sig, idet det jo ganske vist kan have sin Vanskelighed at faae de tjenstgjørende værnepligtige Befalingsmandsklasser besatte, naar der ikke haves denne Afgang til Drlovspenge; men i hvert Tilfælde forbeholder Forslagsstillerne sig en Redaktion af dette Punkt, hvad enten den kommer til at gaa i den ene eller den anden Retning. Det vil jo faae en ikke ganske uvæsentlig finantziel Betydning, idet Drlovspengene for Liden for hele Aaret anslaaes til 60,000 Kr., og forsaavidt det efter denne Lovs Bestemmelser fremdeles skal gjælde, anslaaer jeg deres finantzielle Betydning til at blive omtrent det Halve, nemlig ca. 30,000 Kr. I § 15 indeholdes forøvrigt ogsaa den Bestemmelse, at de værnepligtige Befalingsmænd blive at udnævne ved Gjenindførelsen til Tjeneste; det har jeg allerede dvælet ved ved Indbringelsen af Lovforslaget og skal ikke nærmere komme ind paa. — Angaaende Forfremmelseslisterne har man troet at kunne tiltræde Landstingets Onske i saa Henseende, navnlig ogsaa, da dette fandt forholdsvis stærk Tilslutning her, saa at man altsaa bruger en Form for Indstillingerne i Forfremmelseslisterne, som forbeholder den vedkommende Minister det fulde konstitutionelle Ansvar. Meget taler for en saadan Betragtning, og skjøndt vor Opfattelse tidligere var den, at man burde henlægge en større Myndighed i Forfremmelsesraadets Haand, have vi troet at burde give efter heri. — § 18

indeholder Bestemmelser om Aldersgrændser, og jeg maa sige, at det ganske vist ikke er uden Tvivl og Betæneligheder, at Forslagsstillerne have troet at kunne opstille de samme Grændser, som nu ere vedtagne for Søværnet, thi det er jo klart, at disse nye Aldersgrændser ville kunne faae nogen finantziel Betydning. Jeg vil imidlertid gjøre opmærksom paa, at jeg ikke tror, at denne finantzielle Betydning vil være meget stor, thi de Erfaringer, man hidtil har gjort, udvise, at det er et overordentlig ringe Procentantal af Afstediggelse, der har fundet Sted i Henshold til Hærens Aldersgrændsebestemmelser; det erede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. B. Sørensen) har tidligere oplyst dette, saa jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa; men at Bestemmelsen vil faae nogen finantziel Betydning, er jo indlysende. Vi have imidlertid troet, at, naar begge Rigsdagens Afdelinger i Søværnsloven have vedtaget saadanne Aldersgrændsebestemmelser, vilde det være urimeligt ikke ogsaa at lade de samme Grændser blive gjældende for Hæren. — § 19 indeholder den Bestemmelse, at et Punkt i Hærens § 142 skal bortfalde. Det er det Punkt, der indskrænker de Kommanderendes Bemyndigelse til i Krigstid at foretage ekstraordinære Forfremmelser til det normerede Antal Pladser, og vi indrømme, at det under saadanne Forhold vil være vænskeligt for den Kommanderende maaste paa Valpladsen at have det sikkert i sit Hoved, hvormange normerede Pladser der er. Det er jo altsaa en Bestemmelse, som forhaabentlig aldrig vil faae nogen Betydning. — § 21 indeholder Optagelsen af en ny Auditor. Jeg skal ogsaa her gjøre opmærksom paa, at en ny Redaktion vistnok maa forbeholdes, idet det ikke er Meningen at føje en ny Auditor til, men at det er i Forbindelse med Søværnsloven, at det hele Auditorkorps kommer til at bestaa af en Generalauditor og 9 Auditører. — § 24 indeholder den forøgede Hæstebestand, som er en Følge af Rytteriets og Artilleriets Udvidelse, og det er et Punkt, som nærmest har finantziel Betydning, idet denne Forøgelse af Hæsteholdet alene repræsenterer en Merudgift af ca. 200,000 Kr.

Inden jeg slutter, maa jeg endnu gjøre opmærksom paa Et. Ved Indbringelsen af Lovforslaget oplyste jeg, at Besparelsen af Tjenestebage fra den nuværende Ordning til vort Forslag vil repræsenterere et Antal af 4—500,000. Jeg maa dog oplyse, at dette hænger saaledes sammen, at det er for Fodfolkets Vedkommende, at denne Besparelse finder Sted; men efter hvad jeg allerede har udtalt, vil det høje Thing se, at der vil komme til at foregaa en Udvidelse af Tjenesten ved de særlige Vaaben af Hensyn til den mere tekniske Tjeneste, og naar man opsummerer alle disse Tal, bliver det ikke nogen ganske ringe Sum, nemlig henved 150,000 Dage for de særlige Vaaben. Dette maa altsaa